

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om rettens pleje i Grønland.

Fremsat den 26. oktober 1954 af statsministeren.

I lov nr. 271 af 14. juni 1951 om rettens pleje i Grønland som ændret ved lov nr. 153 af 11. maj 1954 foretages følgende ændringer:

Kapitel 1.

I § 2, stk. 2, ændres „fire suppleanter“ til „seks suppleanter“.

I § 12, stk. 2, nr. 1, indføjes efter ordet „trossamfund“ ordene „og kateketer, der udfører kirkelige funktioner.“

Kapitel 2.

I § 14, stk. 1, nr. 1, indføjes efter ordet „præster“: „samt kateketer, der udfører kirkelige funktioner“.

Kapitel 3.

I § 5 indsættes som nyt stykke 4 og 5: „Hvis retsformanden skønner, at der er trang dertil, kan han indkalde parterne til forberedende retsmøde, hvori domsmænd ikke medvirker.“

Såfremt sagsøgte under retsmødet ikke rejser indsigelse mod sagsøgerens påstand, eller parterne på anden måde forliges, foretages tilførsel herom til retsbogen. Et i retten indgået forlig har samme virkning som grundlag for fuldbyrdelse som en retskraftig dom.“

I § 10, stk. 1, indsættes som nyt punktum: „Sådan afhøring foretages af kredsdommeren uden medvirken af domsmænd“.

§ 13, stk. 3 og 4, udgår og i stedet indsættes som nyt stk. 3: „Der kan under domsforhandlingen indgås forlig med samme virkning som i § 5, stk. 5, bestemt.“

Kapitel 4.

§ 9, stk. 1, affattes således:

„Anerkendelse af faderskab kan, når kun

een mand er udlagt eller indstævnet, ske enten i en skriftlig til kredsdommeren stilet erklæring, som må være oprettet ved personligt møde for politiet, eller mundtlig ved personligt møde for kredsdommeren. I begge tilfælde foretager kredsdommeren tilførsel om anerkendelsen i retsbogen.“

Som nyt stk. 2 indføjes:

„Afgivelse af skriftlig erklæring overfor politiet kan ske, selvom stævning ikke er udtaget.“

Som nyt afsnit E indsættes:

„§ 21.

Den, der af en administrativ myndighed berøves sin frihed, eller den, der handler på hans vegne, kan kræve spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed eller om opretholdelsen af en tidligere iværksat frihedsberøvelse indbragt for retten til afgørelse. Dette gælder dog ikke frihedsberøvelse indenfor kriminalretsplejen eller i henhold til lovgivningen om udlændinge.

Det påhviler den myndighed, der beslutter frihedsberøvelsen, uopholdeligt og senest ved frihedsberøvelsens iværksættelse at give underretning om adgangen til at begære sagen indbragt for retten.

Fremsættes sådan begæring, skal den myndighed, som har besluttet frihedsberøvelsen eller nægtet at ophæve den, snarest og såvidt muligt inden 5 søgnedage efter begæringens fremsættelse forelægge sagen for underretten på det sted, hvor den pågældende har ophold.

Begæring om sagens indbringelse for retten hindrer ikke frihedsberøvelsens iværksættelse eller opretholdelse, medmindre retten bestemmer det.